

BIOGRAPHIA BREVIS

Molnár Imre 1934. szeptember 22-én született a Bács-Bodrog megyei – a mai Bács-Kiskun megyei – Tataházán egy gazdálkodó család második gyermekeként. A középiskolai tanulmányait a ciszterci rend bajai III. Béla Gimnáziumában kezdte, később pedig a szegedi Baross Gábor Gimnáziumban folytatta, majd az intézmény 1951-es megszűnését követően a szegedi Radnóti Miklós Gimnáziumban érettségizett.

A Jubiláns számára a gimnáziumi éveket követően rögzös út vezetett a Szegedi Tudományegyetem Állam- és Jogtudományi Karára. Ugyanis a családi háttér miatt – mivel korábban a család tulajdonában 15 kataszteri hold föld állt – csak évek múltával, 1956-ban kezdhetette meg a felsőfokú tanulmányait, amelynek lezárásaként 1960-ban avatták jogi doktorrá. Molnár Imre 1964-ben „kitűnő” minősítéssel ügyvédi jogtanácsosi vizsgát tett. Több, mint egy évtizeden keresztül a Csongrád Megyei Vendéglátó Vállalat jogtanácsosa, vezető jogtanácsosa, végül pedig az igazgatási osztály vezetője volt. A Jubiláns számára ez a korszak egyben a családalapítás időszakát is jelentette, ugyanis ekkor született meg két gyermeke, akik mindketten követték édesapjuk példáját a jogász hivatás gyakorlásában: Judit lánya törvényszéki bíró, míg Attila fia ügyvéd lett. A család és a munka mellett azonban a sportnak is fontos szerep jutott a Jubiláns életében, aki a '70-es években tagja volt az Országos Atlétikai Bajnokság aranyérmes nyert kalapácsvető csapatának.

Molnár Imre 1968-ban kezdte meg egyetemi oktatói pályafutását, amikor is Pólay Elemér hívására a Római Jogi Tanszék félállású tanársegéde, 1971-től főállású adjunktusa, majd 1979-től docense lett. A Jubiláns 1977-ben védte meg *A locatio conductio a klasszikus kori római jogban* c. kandidátusi értekezését a Magyar Tudományos Akadémián. Tíz évvel később, 1987-ben lett az állam- és jogtudomány doktora (akadémiai doktor), s egy évvel később, 1998-ban vehette át egyetemi tanári kinevezését.

A Jubilánsnak a tudományos pályája során alkalma nyílt arra, hogy több rangos külföldi egyetemen folytathasson kutatásokat; ezen intézmények közül a legjelentősebbek az LMU München, a római La Sapienza és az Universität zu Köln voltak.

A Jubiláns az Állam- és Jogtudományi Kar életében is kiemelkedő szerepet vállalt, ugyanis 1985-től 1999-ig a Római Jogi Tanszék vezetője, 1994 és 1998 között pedig a Kar dékánja volt, e mellett 12 évig meghatározó tagja volt a JATE illetve 2000-től az SZTE egyetemi tanácsának, amelyben mindig hathatósan képviselte a jogi kar érdekeit. Molnár Imre az országos szintű tudományos közéletben is fontos szerepet töltött be; elsősorban a Magyar Akkreditációs Bizottság (MAB) jogi bizottságában végzett öt éves tevékenysége érdemel kiemelés.

Molnár Imre, a kitartó és elhivatott munkája, valamint a tudományos és oktatói pályán elért sikerei miatt számos alkalommal részesült kitüntetésben, ezek közül a legfontosabbak: az Apáczai Csere János-díj (1999), a Magyar Köztársasági Érdemrend tisztikeresztje (2003), a Klebelsberg Kuno-díj (2005), az Eötvös József Koszorú (2007) és a Szent-Györgyi Albert-díj (2014).

Molnár Imre 2004-től az Állam- és Jogtudományi Kar *emeritus professora*. A Jubiláns tudományos érdeklődése a '90-es évek közepétől a római büntetőjog irányába fordult, amely tárgykörben a mai napig folyamatosan publikál, valamint az elmúlt 10 évben töretlenül részt vett a Doktori Iskola keretében a doktorandusz hallgatók képzésében is.